

۲۰۱۲/۰۷/۳۰

انجنیر فضل احمد افغان

فرمان بی فرجام

وطن عزیز ما افغانستان در طول سی و چهار سال اخیر به مریضی تبدیل گردیده که دارای ده ها زخم عفونی و چرکین بوده و هر زخم آن دارای صدها کرم می باشد که هر روز با چوشیدن خون و چرک دخم ها خود را فربه

و زخمهای مادر ناتوان و بی دفاع را عمیق تر و بزرگتر ساخته و وطن عزیز ما را به حالت نزع در آورده اند، حال جلالتماب حامد کرزی بعد از سپری شدن یازده سال بحیث رئیس جمهور از خواب بیدار به تعقیب بیانیۀ جناب شان در جلسۀ مشترک قوای سه گانه و فشارهای بین المللی در کانفرانس توکیو بتاريخ ۲۷ جولای نسخه ۳۳ فقره ای را که دارای ۱۶۴ مرحم مختلف می باشد بنام مبارزه با فساد به پرستارانی که دستان خود شان با یک عالم مکروب های مختلف آلوده است، سپرده اند که زخم ها را بدون دستکش ها و آلات و افزار طبی و ادویۀ تعقیب مرحم گذاری و نتایج مرحم داری خود را به داکتران دور و پیش جناب خود شان که دستان شان الی آرنجها به خون زخم های مادر سرخ و تا گلو در فساد های مختلف غرق اند و بر مبنای مصلحت گرای و زور تفنگ بر مسند قدرت رسیده و به گلوی مادر مریض زانو زده اند می خواهند مادر را تداوی و صحتیاب نمایند.

مطلب از تذکر فوق این است که فرمان چه از طریق لودسپیکر ها باشد یا به خط زرین، به تنهایی مؤثریت ندارد مگر اینکه طرز العمل تطبیقی (میکانیسم) سالم برای عملی شدن آن توسط شخصیت های بادانش، پاک، صدیق، با صلاحیت و با تقوا باشد تا با جرأت و قاطعیت بدون هراس از زورمندان و زرداران داخلی و خارجی اقدامات جدی و قاطع را روی دست گرفته و آنانی که کار شان را ارزیابی می نمایند نیز شایستگی و قابلیت ارزیابی را داشته باشند چه ما شاهد می باشیم که از فیصلۀ کانفرانس بن اول الی امروز که یازده سال از آن سپری شده تا حال بنا بر مصلحت گرایی ها و فشار های داخلی و خارجی نه تنها عدالت انتقالی، جمع آوری سلاح و ایجاد یک دولتی که بر مبنای شایسته سالاری باشد در عمل پیاده نشده بلکه فرامین جناب کرزی که به ارتباط جمع نمودن گلیم مؤسسات امنیتی خصوصی و یا تسلیم گیری و تسلیمدهی زندانیان افغانی از زندانهای امریکایی به مقام های افغانی چند سال قبل صادر گردیده تا حال عملی نگردیده و در اورگانهای دولتی نیز نه تنها کدام تغییر مثبت امیدوار کننده دیده می شود بلکه وضع چنان خراب شده که فغان جوامع جهانی نیز با سر و صدای تهدید آمیز بلند گردیده. لهذا چنین تصور می شود که این فرمان نیز چون فرمان های قبلی بنا بر مصلحتگرایی ها و فشارهای زورمندان و زرداران داخلی و خارجی نوشته ای بالای یخ در آفتاب سوزان ماه اسد خواهد بود که در نتیجه بالاخره خدا ناخواسته **فرمان بی فرجام** خواهد ماند.

لهذا من از خداوند متعال آرزومندم که فرمان جلالتماب حامد کرزی از طرف همکاران داخلی و خارجی شان احترام و با دادن دست صداقت بخاطر نجات مادر از امراض مهلک و کشنده منافع شخصی را کنار بگذارند و اجازه بدهند که شخصیت های پاک، صدیق، باتقوا و شایسته کار داخل میدان شده تا با برزدن آستین ها و دستان پاک زخم های مادر را مرحم گذاری و از بدبختی های بیشتر و مرگ تدریجی نجات دهند.

دپانو شمیره: له ۱ تر 1

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلپکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په څیر و لولئ